

ویژه کارکنان دهیاری‌ها و شوراهای اسلامی روستا

مدیریت بحران در روستاها

نقاط روستایی کشور با در بر گرفتن حدود ۲۵ درصد کل جمعیت کشور نیازمند پوشش حمایتی و خدماتی مطمئن برای مقابله با حوادث و بحران‌های طبیعی و انسانی هستند. وجود کاستی‌ها در جامعه روستایی کشور از نظر تجهیزات مقابله با حوادث، سبب افزایش خسارات ناشی از وقوع حوادث و بلایای مختلف در روستاها می‌شود. به همین منظور لازم است تا برای مقابله با آن‌ها تمهیدات لازم اندیشیده شود که با تشکیل دهیاری‌ها امکان مناسبی برای پیگیری، زمینه‌سازی و تداوم برنامه‌های مربوط به مدیریت بحران در جامعه روستایی کشور فراهم شده است. نقش دهیاری‌ها و حضور آنها در زمان بروز بحران، به ویژه در ساعات اولیه، بسیار مهم بوده که می‌تواند از طریق هماهنگی با مراجع و دستگاه‌های مرتبط با مدیریت بحران کمک شایانی به برآورد میزان خسارات وارد شده، اقلام و تجهیزات مورد نیاز و اطلاعات خانوارهای روستایی و ... نماید.

وظایف قانونی دهیاری‌ها در مدیریت بحران:

بند ۳۰: اتخاذ تدابیر لازم برای حفظ روستا از خطر سیل و حریق و رفع خطر از بناها و دیوارهای شکسته و خطرناک واقع در معابر و اماکن عمومی و تسطیح چاه‌ها و چاله‌های واقع در معابر بر اساس مصوبات شورا.
بند ۳۹: همکاری با واحدهای امداد رسانی در هنگام وقوع حوادث و سوانح غیرمترقبه و بلایای طبیعی.

اقدامات مدیران محلی در مدیریت بحران:

با توجه به وظایف قانونی دهیاری‌ها در خصوص مدیریت بحران در روستاها، ضرورت دارد موارد زیر با هماهنگی و همکاری‌های فرمانداری‌ها، بخش‌داری‌ها و شورای اسلامی روستا صورت پذیرد:

۱. آمادگی دهیاران به‌عنوان هماهنگ‌کننده مدیریت بحران روستا و همکاری لازم با واحدهای امداد رسان
۲. اقدام لازم جهت هماهنگی با سلسله‌مراتب مدیریت بحران از سطح شهرستان تا روستا و بهره‌گیری از ظرفیت فضای مجازی برای ایجاد شبکه‌های ارتباطی و اطلاع‌رسانی مناسب
۳. اطلاع‌رسانی اولیه از میزان تلفات و خسارات وارده به روستا در صورت وقوع سوانح و اعلام به واحدهای امداد رسانی و دستگاه‌های مربوطه
۴. به‌روزرسانی بانک اطلاعات روستا شامل شماره‌های تماس، تجهیزات و ماشین‌آلات در اختیار و ایجاد زمینه‌های لازم برای استفاده دستگاه‌های اجرایی مرتبط از بانک اطلاعات مذکور
۵. تشکیل جلسات مدیریت بحران در روستا متشکل از دهیار، اعضای شورای اسلامی روستا و معتمدین محلی برای انجام هماهنگی‌های لازم

۶. احصای ظرفیت‌های موجود و برنامه‌ریزی برای بهره‌گیری از امکانات و تجهیزات مناطق هم‌جوار در صورت اعلام نیاز
۷. پیش‌بینی و تعیین مکان مناسب برای اسکان اضطراری با بهره‌گیری از اماکن عمومی موجود در روستا و اعلام آن به اهالی

۸. شناسایی و رفع خطر از مناطق حادثه‌خیز نظیر لایروبی انهار و مسیر عبور آب‌های سطحی، مقاوم‌سازی اماکن و ...
۸. هماهنگی‌های لازم برای استفاده بهینه از مشارکت‌های محلی و ترغیب آنها برای تشکیل گروه‌های داوطلب در سطح

روستا

- فرهنگ‌سازی در خصوص اقدامات پیشگیرانه در مدیریت بحران توسط روستاییان
۹. اطلاع رسانی مناسب از مناطق پرخطر و جلوگیری از استقرار گرد شگران و مسافران در مناطق پرخطر نظیر؛ حاشیه رودها و مسیل‌ها و ...
 ۱۰. کنترل وضعیت و آمادگی کلیه تجهیزات و ماشین‌آلات عمرانی و خدماتی موجود برای استفاده بهینه از آنها و استقرار آنها در محل ایمن و مناسب
 ۱۱. توصیه به توسعه پوشش‌های بیمه‌ای در سطح روستا
 ۱۲. پیگیری از شرکت‌های بیمه‌گر برای اقدام مؤثر جهت جبران خسارات احتمالی در مورد اماکن تحت پوشش بیمه
 ۱۳. اولویت‌بندی برای ارائه خدمات به مناطق آسیب‌دیده و حادثه‌خیز
 ۱۴. سرکشی به آسیب‌دیدگان احتمالی حوادث و دلجویی از آنها
 ۱۵. مستندسازی خسارات و تهیه گزارش اولیه از میزان آسیب‌های وارده